

[Pürschel.]

ved de senere Vedtagelser, bl. a. ved Vedtagelsen i 1921, som den højtærede Udenrigsminister sagde, er blevet meget elastisk. Det er rigtigt. Hvad er denne Elasticitet Udtryk for? Ved Folkeforbundspagten gjorde man alt det, her tales om, til en Selvfølge, men i de følgende Aar blev man betænkelig og vilde væk fra det, man afsvækkede det stadig væk og skaffede derved en Elasticitet, som kan være yderst nyttig for Stormagternes Repræsentanter, der har Frihed til at operere med det, men som er af saare ringe Værdi — det viser alle Udtalelserne her i Dag — for den lille Stat, idet alle Udtalelser her gaar ud paa, at man selvfølgelig vil opfylde sine Forpligtelser efter Folkeforbundspagten, medens ingen, der kender Folkeforbundets Historie, vil være i Tvivl om, at Staterne Gang paa Gang har tilsidesat det, som maatte være deres selvfølgelige Pligt efter Folkeforbundspagten.

Shanghai-Konflikten er det store, straalende Eksempel derpaa. Og det, som er det farlige ved hele denne Situation, er jo navnlig det, at Folkeforbundets Historie med blændende Klarhed viser, at England har været ganske overordentlig utilbøjeligt til at engagere sig i nogen som helst Konflikt, hvori det ikke fandt sine egne nærliggende Interesser; og det er vist uden at fornærme England tilladt at formode, at dets kraftige Optræden i denne Situation, selv om England hyller sig i Folkeforbundspagtens Klædebon, dog er dikteret af alt andet end ideelle Interesser for Folkeforbundets Bestaaen, det tror jeg, man har Lov til at sige uden derved at sige noget som helst, der vil vække Overraskelse noget som helst Sted i Europa.

Saa opstaar det Spørgsmaal: Hvilken Garanti har de smaa Stater for, at den Fortolkning af Folkeforbundspagten, som England i Øjeblikket gaar ind for, ogsaa vil blive fulgt i Fremtiden? Intet Menneske kan paa dette Spørgsmaal svare andet, end at man har ingen Garanti, ikke nogen som helst Garanti, men at tværtimod Folkeforbundets Historie viser, at man har den allerstørste Udsigt til, at Folkeforbundspagten i en given Situation ikke vil blive taget som selvfølgelig paalæggende Forpligtelser paa Stormagterne, og det er det, som gør hele

denne Situation saa overordentlig betænkelig. Det er muligt, at vi i den allernærmeste Fremtid kommer til at staa over for et praktisk Eksempel — det trækker jo op til en ny Shanghai-Situation —, og saa faar man at se, hvor villige de Stormagter, som nu skrider saa stærkt ind, Rusland og England, vil være til i en saadan Situation at skride ind igen.

Hertil kommer jo et andet Moment, nemlig dette, at Ruslands varme Interesse for Sanktionspolitikken i denne Situation er overmaade let gennemskuelig. Det er ikke Idealitet, der ligger bag ved den, det er en rent praktisk Beregning af, at det kunde være ønskeligt, at Mussolini i Abessinien hentede sig et Nederlag, der maaske kunde føre til et Styre i Italien, der var Rusland mere bekvemt end det nuværende; og saa gaar Rusland, som altid har spyttet paa Folkeforbundet, hen og melder sig ind i det og bliver pludselig ivrigere end nogen anden Magt for at gennemføre Folkeforbundspagten. Det viser jo Karakteren af hele det Spil, hvori man er inde.

Og ser man paa England, ser man Arbejderpartiet gaa ind for Sanktionerne med en Voldsomhed, saa det endogsaa erklærer sig rede til — dette pacifistiske Parti — at tage Konsekvensen: en Krig. Hvorfor? Fordi det er Italien, det drejer sig om.

Og ser man paa de indrepolitiske Forhold i Frankrig, som den højtærede Udenrigsminister kender bedre end nogen anden her i Tinget, er det jo ganske klart, at der brydes den kommunistiske og den fascistiske Front, og at det Opgør, som fra mange Sider ventes inden for en kortere Fremtid, kan blive ganske afgørende for Frankrigs Holdning i hele denne Situation — Frankrig, der er den eneste Magt, der i Folkeforbundets Historie altid har været rede til at gaa ind for en Opfyldelse af Folkeforbundsforpligtelserne, men som netop nu tøver, fordi dets egne Interesser her kommer til at tørne sammen med den Overholdelse af Folkeforbundsforpligtelserne, som man saa stærkt gaar ind for. Det viser, at ogsaa de indrepolitiske Forhold her spiller ind, og dette viser, hvor overordentlig farlig hele denne Situation er for et lille Land at blive hvirvlet ind i, og ikke mindst for et lille Land, hvis Udenrigspolitik ledes af en